

РАЗВИТАК

ГОДИНА V - БРОЈ 13, 9. ЈУН 2009.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

РЕПУБЛИЧКЕ СПОРТСКЕ ИГРЕ ЗА УЧЕНИКЕ ОШТЕЋЕНОГ СЛУХА

14 - 17. мај 2009. године, Београд

Драги читаоци, завршила се још једна школска година. Многе активности су за нама, пуно тога смо научили, видели, посетили.

Ипак, најважнији догађај у протеклом периоду је Републичко спортско такмичење ученика оштећеног слуха, коме је наша школа била домаћин.

Зато је овај број часописа посвећен спорту и свим спортским вредностима. СПОРТИСТИ НАШЕ ШКОЛЕ СУ ОСВОЈИЛИ ПРВО МЕСТО. То је велики успех и ми им ОД СРЦА ЧЕСТИТАМО, али је исто тако важно да смо такмичење организовали у духу олимпијског мота: *CITIUS, ALTIUS, FORTIUS* што значи БРЖЕ, ВИШЕ, ЈАЧЕ!

У спортском надметању је важно да даш све од себе, али исто тако кроз спорт се развијају племените особине код свих нас. Учимо да поштујемо себе и противника, да сарађујемо са саиграчима, да побеђујемо, али и да није страшно изгубити, ако се боримо свом снагом, душом и памећу, праведно и витешки.

У ТОМЕ ЈЕ СНАГА И ЛЕПОТА СПОРТА.

Зато окрените страну и уживајте у свему што нам спорт пружа.

Ваши уредници

Ми смо шампиони

Спортисти наше школе освојили су прво место

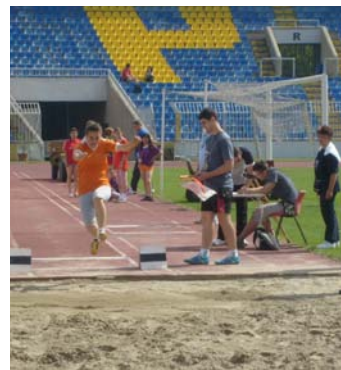

Радован Мићановић је проглашен за најуспешнијег спортисту

Освојена шампионска титула је најлепше што ће се памтити са 31. спортских такмичења ученика оштећеног слуха. Уложили смо велики труд, али се исплатило.

А сада да видимо како смо низали успехе.

Атлетичари су поранили

Са Партизановог стадиона стигле су вести о првим успесима. Атлетичари су освојили прво, а атлетичарке друго место.

Бацање кугле: прво место - Радован Мићановић и Дајана Ранђеловић, а треће место - Марко Чугуровић и Анђела Павловић.

Скок у вис: први је Радован Мићановић.

Скок у даљ: трећа је Александра Мохан.

Трчање на 100 метара:

прво место - Јасмин Чагаљ, а друго Анђела Павловић.

Трчање на 400 метара:

друго место - Радивоје Радуловић, а треће Александар Јевтић.

Свечано отварање

Екипе су спремне за спортске изазове

Подржале су нас и познате личности

Ту су и навијачице које бодре своје екипе

Угостили смо СВИБОРЕ који су такмичарима показали витешки дух спорта

Настављамо са такмичењем

Нови успеси стижу са ДИФ-ових терена. Наши спортисти су освојили прва места у фудбалу и кошарци, а у одбојци су били четврти. Спортисткиње су биле друге у одбојци и треће у кошарци.

6 Спорт

Такмичење је и...

Загревање пред утакмицу, договарање и савети наставника - тренера

Суђење и вођење записника

Да није прaviх навијача пут до успеха би био тежи

Бодрење, падови и радост победе

На крају...

Проглашење најуспешнијих

Медаље, пехари и дипломе

Борбеност

Најбољи спортисти

Дружење и нова пријатељства

Застава је спуштена. Довиђења до следећег такмичења.

Наши ученици - успешни спортисти

Неки од наших ученика се и ван школе успешно баве спортом који су изабрали и у коме уживају.

Овог пута о свом спорту нам причају Марко, Стефан, Дајана...

Џудо

Џудо је борилачки спорт. Основан је у Јапану, давне 1882. године захваљујући доктору Џигоро Кану, а од 1964. уведен је на Олимпијске игре. Почео сам да тренирам џудо 2003. године. Тада сам имао десет година, био сам помало буцмаст, неспретан и бојажљив. Брзо сам схватио да је џудо забаван спорт, да постоје одређена правила која се морају поштовати, да развија самодисциплину, концентрацију, физичку координацију, снагу.

Клуб у коме тренирам се зове "Џудо клуб Балкан". Тренер нам је Ана. Има нас и старијих и млађих и дечака и девојчица. Тренирам сваки дан по сат и по. Џудисти носе кимона и појасеве разних боја. Први део тренинга је загревање, а после вежбамо борбе на струњачама које се називају татами. Када постанемо спремни одлазимо на такмичења. Тамо смо рангирани по категоријама у зависности колико имамо година и колико имамо килограма. На мојим првим такмичењима сам губио, па је била и понека суза. Када сам освојио своју прву медаљу био сам најсрећнији дечак на планети. Касније је било још медаља,

али су ми најдраже златна медаља 2008. године на Школској олимпијади и бронзана медаља на београдском такмичењу 2009. године. Пласирао сам се за државно такмичење, али због повреде руке нисам могао да идем. Много ми је било жао, али кад оздравим поново ћу вредно тренирати.

У џудо клубу у коме тренирам су деца која чују, а једини сам ја који не чује. Другари су ме лепо прихватили, добро се разумемо. Чак сам их научио неким гестовима.

За бављење џудоом нису важне ни године, ни пол, само воља и жеља да се научи вештина и техника савладавања снажнијег противника што се може употребити и у другим сегментима живота.

Позивам све дечаке и девојчице да уче џудо!

Кошарка

Зовем се Стефан Мијаиловић. Рођен сам другог маја 1993. године. Кошарку активно тренирам од своје десете године. Мој први клуб за који сам почео да играм звао се К.К. "КОСМАЈ". Мој тренер се звао Мока. Он ме је доста тога научио о кошарци и увек се трудио да ме научи нове потезе и дриблинге. Једна од најважнијих ствари је што су ме сви другови прихватили, што смо се одлично слагали и што смо сви дисали као један. Касније смо моји вршњаци и ја, који су тренирали са мном, прешли у већи ранг, и у клуб који се зове К.К. "МЛАДЕНОВАЦ". Тада сам добио два нова тренера. Они се зову Марко и Аца. Добио сам и нове другаре који су старији од мене годину дана. На почетку је било тешко али сам напорно тренирао и успео сам да се изборим за место у првој постави. Позиција на којој играм се зове крилни центар. То је веома захтевна позиција јер мора да се игра позади, а и да се помаже када је напад за моју екипу.

Тренинге имам сваким радним даном у 22 часа који трају по 2 сата. Викендом имам и утакмице. Током сваке паузе између две сезоне имам кондиционе тренинге и обавезне зимске и летње припреме које се најчешће обављају у Соко-бањи. Пошто су тренинзи напорни и исцрпљујући, после сваког ме очекује туширање и лагана вечера. Овако напорни тренинзи ми не представљају велики проблем зато што ја волим овај спорт и дружење са другарима из клуба. Надам се да ће се мој труд исплатити, да ћу остати у овом спорту још дуго и да ћу заиграти за неки велики клуб, као што је Партизан!

Стефан Мијаиловић I/1 С.Ш.

Друга страна спорта

Спорт нам пружа могућност да се такмичимо, али и да се дружимо, путујемо, стичемо нове пријатеље. Тако сам и ја, захваљујући женском фудбалу који активно играм већ две године, са другарицама из клуба "Олимпија" провела у Истанбулу седам дана. Учествовале смо на II интернационалном турниру у малом фудбалу од 13. до 19. априла. Наша екипа је била успешна. Освојиле смо друго место. Такмичиле смо се, али смо имале времена и да се дружимо, обилазимо знаменитости овог предивног града, да идемо у шопинг, забављамо се. Било је изузетно!

Дајана Ранђеловић III/5 С.Ш.

Први пут сам летела авионом, било је јак
узбудљиво!

Спавали смо у лепо уређеном кампу
европског дела Истанбула

Такмичиле смо се са девојкама из Турске...

Освојиле смо друго место...

Имали смо турског водича и времена да разгледамо
њихов град и упознамо се са обичајима

Такође смо имали времена и за шопинг!

22. Београдски маратон

Београдски маратон је највећа и најмасовнија спортска манифестација у Србији. Почео је као идеја групе ентузијаста да се обнови трка која се још давне 1910. трчала од Обреновца до Београда. Први маратон је одржан 8. маја 1988. године на иницијативу Ђока Вјештице, новинара радио станице „Студио Б“, у организацији града Београда. Дужина стазе је износила 23 километара са неколико пролазних циљева. У првој трци су учествовали само домаћи такмичари.

Од 2003. године Београдски маратон је проглашен догађајем од великог значаја за Београд.

Београдски маратон се састоји од неколико трка:

- Дечији маратон, трка намењена најмлађима
- Трка задовољства, догађај са највећим бројем учесника
- Полумаратон, урађен по свим светским стандардима, а намењен је озбиљнијој тркачкој популацији
- Маратон, главна трка манифестације, намењен најспремнијим тркачима.

У суботу, 18. априла 2009. године, одржан је двадесет други Београдски маратон.

„Трка задовољства“ била је посвећена ученицима основних школа у Србији и Унићефовом програму „Школа без насиља“. У овој трци учествовали су и ученици из наше школе.

Ива Урдаревић

Нови успех

Наш ученик Милан Суботић је учествовао на Републичком такмичењу у стоном тенису, у суботу 25. априла 2009. године у Параћину и освојио прво место у категорији појединачно и екипно.

Славенка Јанковић

Приредба поводом Светог Саве

И ове године 27. јануара свечано је прослављена школска слава, Свети Сава. Поводим овог великог школског празника ученици основне и средње школе су извели пригодан програм за многобројне госте, родитеље, наставнике, другове и другарице.

Кроз драматизацију текста, рецитације, тачке пантомиме и ритмике славили смо нашег оца духовности и великог просветитеља Светог Саву. По завршетку приредбе наши ученици су добили поклоне од донатора.

Редакција

Будућа сарадња

Поводом празника Светог Саве нашу школу посетио је његово Преосвештенство господин Атанасије. У част Владике Атанасија ученици школе извели су светосавску приредбу. Ова посета оставила је позитиван утисак на све ученике, а посебно узбуђење, жељу и љубав показала су деца која су учествовала у приредби. На крају програма ђацима су подељени пригодни пакетићи, донација Српске православне цркве. Владика Атанасије је изразио жељу да и даље сарађује са школом, а наша директорка, госпођа Лепосава Петровић, позвала га је да својим присуством благослови и улепша предстојећу матурску приредбу, као и да ова пракса постане израз добре сарадње.

Стеван Јовановић

Радионица колажа

У оквиру велике ретроспективне изложбе илустрација Иде Ћирић у Музеју примењене уметности у Београду, одржана је серија предавања, пројекција, трибина и радионица. Изложба је трајала од 12. фебруара до 10. марта 2009. године.

Пошто су илустрације Иде Ћирић биле посвећене деци, на једној од тих радионица учествовале су и групе деце из основних школа „Скадарлија“ и „Стефан Дечански“. Теме су биле „Дете“ и „Цвеће“, а радови су реализовани техником колажа. Деца су лепила исечене комаде тканине на папире А4 формата комбинујући их са разним другим предметима као што су: дугмад, копче, вуна, канап. Уз помоћ маказа и лепка настајали су радови карактеристични за дечји колаж. На радионици су били окупљени талентовани ученици из обе школе. Пре почетка радионице дат је уводни импулс методом увођења у садржај. Међусобна комуникација је допринела атмосфери отворености и дружења. На радионици деца су самостално и веома конструктивно осмислила радове који су на крају обједињени у једну целину као заједнички рад који је изложен у холу музеја.

Весна Ћирић

Моје друго ја

У галерији СУЛУЈ на Теразијама 26 одржана је, у периоду од 5. до 17. јануара, друга самостална изложба слика нашег колеге, уметника Владимира Магделинића.

На изложби под називом „Моје друго ја“ приказана је серија слика зимских пејзажа. Уметник је демонстрирао снажним тоновима различитих боја са широким и грубим потезима, композиције у којима се сусрећу машта и стварност као визија уметничке креативности и уметничке зрелости.

Редакција

Прослава Осмог марта

Поводом Осмог марта – Дана жена, ученици основне школе извели су пригодан програм за мајке и наставнице.

“Мајка као љубав, разумевање, осећање сигурности, речи утехе. Мајка, то је наше детињство, безбрижан сан, наша топлина, нераскидива веза. Мајка као прва, последња, једина, моја.”

Теодора, Бојана, Немања и Вера рецитовали су кратке песме о мајци

Песму Васка Попе “Очију твојих да није”, рецитовала је Александра

Песму десанке Максимовић “Опомена”, рецитовали су Бранко, Јелена и Сабрина

Гордана Букарица
Мирјана Ивановић

Драматизацију текста “Маза” Душка Радовића, извели су Сузана, Ерђан и Саво

Девојчице из ритмичке секције извеле су тачку “Шпанска игра”

На крају, литерарни састав о мајци читала је Јована, ученица средње школе.

Мајчинска љубав

Постоји једна посебна врста људи на овом свету. На изглед не разликују се много од остатка света. Заједничке су им исте бриге, исти проблеми и иста љубав - мајчинска љубав. Мајчинска је љубав несебична, безпоговорна. Она заузврат не тражи ништа. Њене очи су благе. Из њих зрачи топлота која би отопила и највећу санту леда. Она не уме да се љути, а и када је љута њене очи се смеју. Мамино срце је бескрајно велико и куца само за нас. Ми знамо да ће увек бити ту када затреба да нас теши, да се смеши, да загрли, да опрости и да бескрајно воли. Драге наше маме, на овом свету не постоји довољно лепих речи којима можемо да вам се одужимо. Хвала вам за све не проспаване ноћи, за речи утехе кад кажете да ће проћи. Хвала за осмехе који и сунце засене, за загрљаје, за љубав коју пружате. Хвала вам што се ко лавице за нас борите, ДРАГЕ НАШЕ МАМЕ ХВАЛА ВАМ ШТО ПОСТОЈИТЕ.

Јована Тодић III/5 С.Ш.

Ускрс у Белом двору

Били смо гости на прослави Ускрса у Белом двору. Ускршњи пријем организован је 14. априла, а присутној деци обратили су се престолонаследник Александар II и принцеза Катарина Карађорђевић. Жеља њихових краљевских височанстава је да, у доброј традицији краљевског дома Карађорђевић, сваки породични празник поделе са малишанима лишених тоpline породичног дома, као и са децом са посебним потребама. Наше ученице, Хелена Грујоски и Теодора Баљак, су се у име школе захвалиле на гостопримству породици Карађорђевић и пожелеле им срећне празнике. На крају пријема деца су добила поклон пакетиће и срећна и весела су се вратила у школу.

Ива Урдаревић

Ускршња продајна изложба

Традиционално, сваке године учествујемо на продајној изложби радова деце са посебним потребама која је поводом највећег хришћанског празника Ускрса организована испред храма Светог Саве на Врачару. Овом приликом продавали смо осликана ускршња јаја од дрвета и керамике, кухињске крпе и рукавице из текстилне радионице, као и друге пригодне производе настале у столарској и керамичкој радионици наше школе.

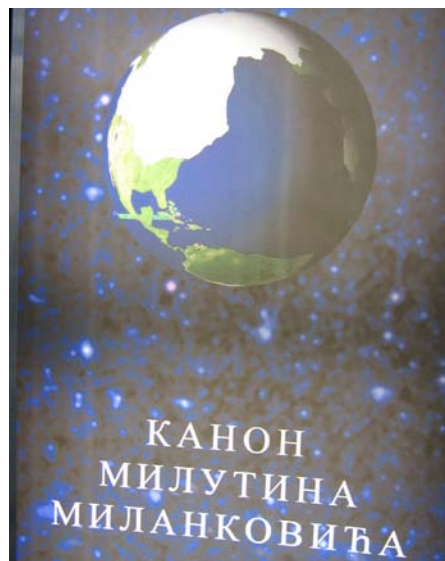
Редакција

Учили смо на други начин

Седамнаестог марта, ученици и наставници средње школе су свој уобичајен школски дан заменили радом у другачијим учионицама. Учили смо историју у Народном музеју кроз смотру археолошког филма, географију у галерији САНУ, а уметност и сценски дизајн у галерији Прогреса.

У Народном музеју смо видели три филма: „Тајна светог Нила“, „Римско позориште у Картагини“ и „Тајна једне базилике“. Филмови су били занимљиви, а посебан утисак на ученике је оставио филм „Тајна светог Нила“, који је настао 2004. године после тачно хиљаду година од смрти свеца светог Нила о коме се говори у филму.

Ево како је ученик Милош Пантић доживео овај филм.

Седамнаестог марта моји другови, наставници и ја смо посетили Народни музеј. У музеју је била смотра археолошког филма. Приказали су нам три филма. Мени се највише допао први филм који је говорио о једном манастиру. Овако сам доживео тај филм.

На југозападу Италије се налази град са старим манастиром у коме се налазила једна од најтраженијих ствари у свету, сребрна урна светог Нила. У њој се налазио pepeo првог свештеника. Град је падао у заборав, све док се археолози из целог света нису договорили са монасима из манастира да се то место детаљно истражи. Помоћу сателита направили су слику у трећој димензији. Кренули су у потрагу за урном. Тражили су свуда, али урне није било. Један члан групе археолога открио је климаву плочу одмах код степеништа. Позвао је остале чланове и договорили су се да је подигну. Испод су видели дубоку просторију. Бацали су цевчице које су сијале у мраку. Видели су неки ковчег. Сишли су да виде боље. Доле су била још једна врата која су отворили и угледали тунел. Археолози су мислили да су те тунеле користили становници старог града за време некадашњих ратова. На крају, урну нису нашли. Закључено је да је урна украдена, или да је то само легенда. Овај филм је на мене оставио јак утисак. Гледали смо још два филма, али моје мисле су остале у том старом времену, легенди и чуда.

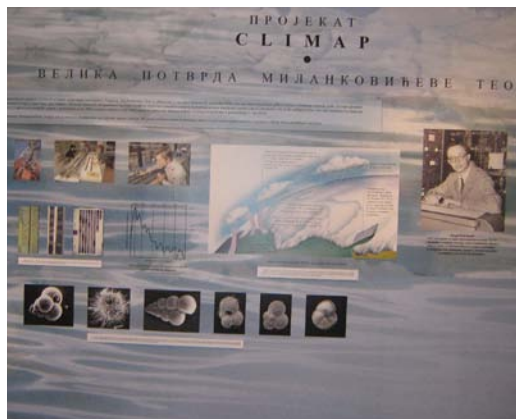
Канон Милутина Миланковића

После Народног музеја упутили смо се у улицу Кнеза Михаила (Галерија САНУ) са намером да посетимо изложбу о великом српском научнику Милутину Миланковићу. Ево неких података о човеку који нас је својим радом много задужио.

Милутин Миланковић, Србин из Даља, близу Осијека, рођен је 28. маја 1879. године. "Путник кроз васиону и векове", грађевински инжињер, био је први Србин доктор техничких наука, академик, професор Београдског универзитета, потпредседник Српске академије наука и уметности. Научник који је математички објаснио настанак ледених доба, творац нове методологије у климатологији, отац климатског моделирања, аутор најпрецизнијег астрономског календара и неимар многих значајних грађевинских објеката у свету и Србији, данас је, по светским мерилима, признат као један од великана науке XX века.

У знак признања за изванредна достигнућа у науци, великану светске науке Милутину Миланковићу, том јединственом путнику кроз време и кроз простор, свет се одужио на једини одговарајући начин тако што је његовим именом назван по један кратер на Месецу и Марсу као и једно небеско тело. Од 1993. године Европско геофизичко друштво додељује медаљу Милутина Миланковића као велико признање за достигнућа у области климатологије и метеорологије.

Борислава Пешић

На крају нашег обиласка музејских поставки свратили смо на изложбу Марије Ђурић "Карневализација уметничке свести" - уметност сценског дизајна. На овој изложби приказани су експонати од слика, костима до сценских инсталација. Видели смо како окружење може да инспирише уметнички израз на позорници, али и да буде уметнички доживљај за себе.

Учење на овакав начин је за ученике нови доживљај. Изразили су жељу да оваквих "часова" буде што чешће.

Катарина Петровић

Суживот са великим зверима

Петог марта посетили смо изложбу у природњачком музеју под називом "Суживот са великим зверима".

Циљ ове посете је да схватимо важност очувања великих звери (животиња) које се налазе по целој Европи и неким пределима наше земље и одбацимо предрасуде да су оне крволочне животиње и да их се треба клонити или их убијати. Да ли смо спремни да изменимо свој начин живота и другачије размишљамо? Да ли можемо постићи неку врсту суживота? Да ли

страх можемо да претворимо у поштовање? Велике звери су доказале да могу да живе са нама, а остаје питање да ли ми можемо да живимо са њима. Њихова будућност зависи од наше толеранције. Постери које смо видели у музеју представљају врсте и регионе у којима звери живе. Видели смо мрког медведа који је краљ мешовитих листопадних шума. Највише га има у западној Србији и на Косову. Видели смо и вука – најбајковитијег (она бајка о црвенкапи), најомраженијег и најомиљенијег од свих великих звери. Вук је најприлагодљивија звер месојед.

Може да преживи у различитим стаништима. Има га по планинама, највише на Тари. Такође смо видели шакала који живи свуда где нема вукова. Сваштојед је, храни се глодарима, птицама, инсектима, воћем, лешинама. Има га у Србији нарочито око Неготина и Великог Градишта.

Рис је тајанствена велика мачка и има статус скривене и опрезне врсте. За његово присуство у нашој земљи зна мали број људи. У Србији постоје делови две популације: карпатске и балканске. У Србији има мање од 20 примерака. Има га на Проклетијама.

На крају можемо рећи да велике звери имају права на постојање, а ми треба да покушамо да их схватимо.

За "нај" парк

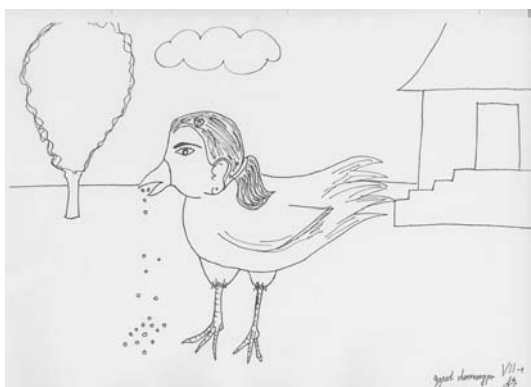
Осмог маја одржана је еколошка акција "За чист Београд - Хајд Парк". Ученици наше школе су учествовали у акцији чишћења и амбијенталног уређења Хајд парка. Ставили смо рукавице, одложили смеће несавесних грађана и допринели стварању нај парка. Остварили

смо циљ да еколошку свест подигнемо на виши ниво и очувамо наш животни простор.

Горица Живановић

Дечије карикатуре

У Културном центру "Шумице" је 1. априла 2009. године организована изложба дечијих карикатура "Мали Пјер". То је изложба ученика свих београдских општина, градских и приградских. Према одлуци жирија општину Савски венац представљала је карикатура коју је нацртала Александра Зарић, ученица VII/1 разреда наше школе, под руководством ликовног педагога Ксеније Тодоровић. Такође, општина Савски Венац је током марта припремила изложбу

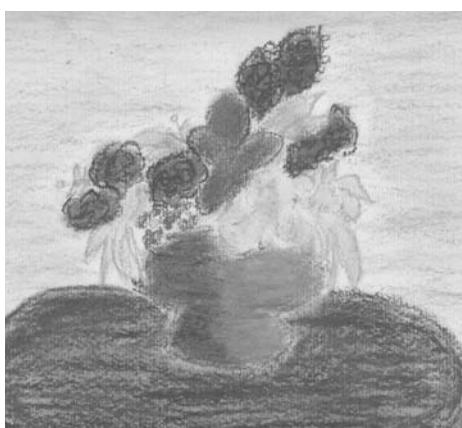
карикатура ученика школа са њене територије. На изложби је школа "Стефан Дечански" представљена са десет радова наших ученика.

Смотра "Вољеном граду"

У организацији Друштва дефектолога Београда од 7. до 12. маја 2009. године, одржана је у Педагошком музеју изложба ликовног стваралаштва младих са сметњама у развоју. Изложени су дечији радови у различитим ликовним техникама, као и радови за свакодневну употребу: кутије, корпице, вазе, огрлице и слично. Стручни жири је оцењивао поред радова и уређење изложбеног штанда.

Ксенија Тодоровић

Смотра специјалних школа

Ритмичка секција учествовала је на смотри специјалних школа у позоришту "Душко Радовић". Наступали смо 13. априла са две тачке. Ове године је и млађа група по први пут наступила на смотри. Кореографију под називом "Измотаваачи" млађа група је врло успешно одиграла и заслужено је награђена аплаузом публике. Старија група је извела кореографију "Шпанска игра".

Овом приликом похваљујемо: Милицу Маринковић, Теодору Баљак, Кристину Анђелковић, Бојану Ђорђевић, Хелену Грујоски, Сузану и Зорицу Симић, Александру Зарић, Јелену Боромису и Бранку Ристивојевић за успешно одигране кореографије и залагање током рада ритмичке секције.

Марија Јевтић

Принц упаљач и принцеза бела рада

Сваког 30. јануара обележава се Светски дан борбе против пушења. Тим поводом у Дому здравља Савски венац одгледали смо представу "Принц Упаљач и принцеза Бела Рада" и изложбу цртежа ученика основних школа са општине Савски венац. Пушење је једна од најсмртоноснијих болести зависности. Зато је наша обавеза да се боримо против пушења.

Магија Мироа

У галерији "Прогрес" присуствовали смо изложби великог шпанског сликара Хуана Мироа. Својим акварелима и графикама Миро нас је увео у свет своје магије.

Милош Марјановић

99 година Олимпијског комитета Србије

У београдском хотелу "Москва" 23. фебруара 2009. године прослављен је 99 рођендан Олимпијског комитета Србије. После полагања венца на спомен плочу која се налази на зиду хотела Москва, уследио је пригодан програм.

Између осталих учесника програма, пажњу многобројне публике привукла је тачка пантомиме коју су извели ученици наше школе, а осмислио је глумац Марко Стојановић. Одушевљење и осмех на лицу није крио наш прослављени кошаркаш Владе Дивац. Наши ученици су били срећни што су се са њим сликали и добили аутограм.

Марија Радовановић и Драгица Лошић

Друго републичко такмичење фризера

Трећег априла одржано је такмичење ученика оштећеног слуха образовног профила фризера. Домаћини такмичења, професори и ученици специјалне школе "Бубањ" у Нишу срдечно су нас дочекали. Такмичили су се ученици из Ниша, Београда и Јагодине, а ученици из Крагујевца су ревијално учествовали. У жирију такмичења биле су наставнице из нишке "Школе за негу лепоте". Дружење и размена искустава са њима је била пријатна, а и за њих је ово такмичење било ново искуство.

Иако су наше ученице имале трему схватиле су да је важно учествовати, такмичити се, дружити се и понети лепа сећања на овај дан.

На крају, Пајић Магдалена и Спасојевић Параскева показале су највећи успех у теоријском и практичном знању - вештини израде пунђе. Освојиле су прво и друго место. Са пехарима и дипломама у још лепшем расположењу кренули смо за Београд.

Такмичење је било веома добро организовано. Имали смо времена за размену искустава и дружење. У сећању носимо пријатне тренутке за које су се побринули наши домаћини.

Наша Магдалена ниже успехе

У јакој конкуренцији, на отвореном првенству „Клуба фризера Београда“, Пајић Магдалена је освојила друго место.

Знајући колико је труда уложено и колико су напорни ови тренинзи од срца јој честитамо.

Светлана Матовић

Припрема за такмичење у знању

Као и до сада ученици седмих разреда припремају се за такмичење у знању. Ове године домаћин је школа у Нишу. Шест ученика се припрема за такмичење. За математику се спрема Марко Дукић. Своје знање српског језика показаше Александра Зорић, а историје Сузана Симић. Љубица Мићић ће показати колико је спремна из домаћинства, Зорица Симић из ликовног, а Саво Вујић из техничког. Поред разредних старешина у њиховој припреми учествују: логопед Гоца, наставница математике Јасмина, наставник ликовног Владимир и наставник техничког Душан. Посебно би се захвалили Саши, главном кувару хотела "Палас" који нам несебично помаже у припреми за домаћинство. Ученици вредно раде и уче тако да се надамо добром успеху.

Валерија Ђачић

За лепшу школу

Еколошка секција се потрудила да улепша просторе у школи. Чланови секције са својом наставницом оплеменили су атријуме и двориште испред школе. У жардињере су садили сезонске цветнице и зимзелено биље.

Горица Живановић

Екскурзија осмака

Ишли смо на екскурзију на Златибор, која је трајала три дана. Првог дана смо путовали Ибарском магистралом, преко планине Рудник и Овчар и направили паузу код манастира Благовештење. Обишли смо манастир и наставили путовање до Сирогојна, где смо разгледали старе куће, намештај и посуђе. Одатле смо отишли на Златибор. Вечерали смо и прошетали се пре спавања.

Другог дана смо обишли Дрвенград. По повратку смо прошетали центром Златибора. Увече смо направили журку на којој смо се лепо провели.

Трећег дана после доручка, време смо провели у прелепој природи на пролећном сунцу. Златибор је диван у пролеће. После ручка смо кренули за Београд. Док сам путовала размишљала сам о дивној екскурзији којој се ближио крај.

Стигли смо у Београд пуни лепих утисака. Уживали смо на Златибору и волели бисмо да је екскурзија дуже трајала.

Ученици и наставници VIII разреда

О малим матурантима

Ово су наши "мали" матуранти. Одељенске старешине, Сања Петровић VIII/1 и Верица Станојевић VIII/2 су желеле да о сваком ученику нешто кажу.

VIII/1

Бранко Мијић је у нашој школи од I разреда. Он је свађалица. Стално губи и ломи наочаре. Он воли да се игра на компјутеру, вежба пантомиму и математику. Врло добар је ученик. У средњој школи жели да упише образовни профил - пекар.

Александар Јевтић је дошао у нашу школу у II разреду. Он је јако културан и одговоран дечак. Добар је друг

и помаже другима. Тренира фудбал. Одличан је ученик. У средњој школи жели да упише образовни профил - столар.

Светислав Ђорђевић је дошао у нашу школу у V разреду. Он воли да прича на часу, али је послушан. Воли цвеће и фудбал. Редовно учи хемију. Одличан је ученик. У средњој школи жели да упише образовни профил - графичар.

Кристина Форго је у нашој школи од предшколског узраста. Она је јако добра, одговорна и увек насмејана девојчица. Одличан је ученик и воли спорт. У средњој школи жели да упише образовни профил - графичар.

Тамара Раденковић је у нашој школи од предшколског узраста. Она је вредна и одговорна. Одлично јој "иде" српски језик. Одлична је ученица. У средњој школи жели да упише образовни профил - графичар.

Јелена Боромиса је у нашој школи од предшколског узраста. Она је мирна и нежна девојчица. Воли ритмику и спорт. Врло добра је ученица. У средњој школи жели да упише образовни профил - фризер.

Драгиња Куртишевски је у нашој школи од предшколског узраста. Она је осетљива али и тврдоглава. Лепо црта. Воли да прича и на часу и на одмору. Врло добар је ђак. У средњој школи жели да упише образовни профил - графичар.

VIII/2

Сања Николић је дошла у нашу школу у V разреду. Она је добра и мирна девојчица. Вредна је и редовно учи. Одлична је ученица. У средњој школи жели да упише образовни профил - педикир - маникир.

Давид Муњас је дошао у нашу школу у V разреду. Он је плашљив дечак. Не зна гест али воли да прича. Увек учи увече. Врло добар је ученик и добар

извиђач. У средњој школи жели да упише образовни профил - пекар.

Иван Стефановић је у нашој школи од предшколског узраста. Он је тврдоглав дечак. Не воли да учи. Он јако лепо црта и воли пантомиму. У средњој школи жели да упише образовни профил - пекар.

Бениамин Рамадан је у нашој школи од I разреда. Он је лењ и стално касни у школу. Воли да пије кока колу. Одличан је друг. У средњој школи жели да упише образовни профил- ауто- лимар.

Сабрина Васић је у нашој школи од I разреда. Она је весела девојчица. Има велику породицу и зато воли да остаје код куће. Добар је ђак. У средњој школи жели да упише образовни профил- пекар.

Миљасав Васић је у нашој школи од I разреда. Он воли да се дотерује, уредан је и воли да се дружи са девојчицама. Не воли да учи. Добар је ђак. У средњој школи жели да упише образовни профил - столар.

Свечано и весело

У част малих матураната у школи је одржана приредба. Изведен је пригодан програм којим су својим другарима, наставницима и родитељима показали шта су научили.

У свечаној атмосфери наши мали матуранти прославили су завршетак

основне школе. Поделом сведочанстава, диплома и књига са њима су се поздравиле разредне старешине, Сања Петровић и Верица Станојевић, као и директорка Лепосава Петровић. Пожелеле су им пуно среће и успеха у животу и даљем школовању. За ученика генерације проглашен је Александар Јевтић из VIII/1 разреда. Надамо се да ћемо наставити дружење са овом генерацијом основаца и у средњој школи.

Сања Петровић и Верица Станојевић

Представљамо велике матуранте

II/4

Ученици другог четири одељења, Васиљевић Драго, Ђорђевић Милан и Живковић Златко уписали су двогодишње школовање. За време школовања су се показали као вредни, радни, послушни ученици, које су често хвалили на практичној настави. Златко ове године завршава, а са Драгом и Миланом ћемо се можда дружити и следеће године. Припремају се за полагање диференцијалних испита. Желим им да успеју и да и следеће године буду моји ђаци.

Дарко Ђорић

III/1

Треће један чине три ученика, од којих су двојица инсталатери грејања и климатизације, а један аутолимар. Крњулац Иван, Крстић Душан и Стевановић Вељко су веома различити и тешко их је било уклопити у колектив.

Душан је имао правилан однос према обавезама што је показао и његов успех у школи. Одличан је ђак, добар је спортиста, конференсије на свим приредбама. Понекад уме да буде ратоборан, али је ипак добар друг.

Иван је дошао из Новог Сада и било му је тешко да се уклопи у нову средину. Због тога му се дешавало да извуче дебљи крај. Волео је да

учествује на школским приредбама и био је успешан.

Вељко је наше дете, јер је од првог разреда основне школе са нама. Био је несташан тако да је са њим требало пуно стрпљења за усмеравање његове енергије.

Без обзира на по неку њихову "ману" постали су одлични мајстори. Од срца препоручујем да им се обратите ако желите поправку аутомобила или да уведете грејање.

Зоран Жикић

IV/1

Вредан, савестан, тачан, одговоран, жељан знања...

Мало је речи хвале за матуранта Филипа Јовановића.

Срећна сам што сам имала оваквог ученика, а слично мишљење имају и наставници који су са њим радили.

Било топло или хладно, Филип је увек био ту.

Када је требало откуцати и сложити текстове за часопис могли смо се на њега ослонити.

Желела бих да га све ове особине красе и да буде успешан у будућем животу.

Марија Радовановић

Школи на дар

Матуранти наше школе, ученици III/2 и III/3 одељења (тапетари и столари), израдили су вењак са тендом и пратећом баштенском гарнитуром. Њихов заједнички матурски рад остаје трајна успомена школи на једну дивну генерацију ученика.

Гордана Демић
Златко Стефановић

Трећем четири са љубављу

Веома ми је тешко да речима изразим осећања која гајим према вама. То су осећања љубави, бриге и среће. Ова осећања се попут дуге, после кише, уздижу изнад ваших живота. Срећна сам што сте стигли до краја свог школског пута, али истовремено и тужна јер је то крај нашег свакодневног дружења. Било је у том дружењу сигурно и тешких тренутака мада ми је сада веома тешко да их се сетим. Желела бих, драга моја децо, да у даљи живот кренете са уздигнутом главом и раширеним крилима. Досегните жељене висине у животу. Будите срећни, правични, а изнад свега

задовољни собом. Немојте заборавити наш договор да скоро све у животу можете остварити ако јако желите и на томе предано радите. Магдалени Пајић, Александри Барашин, Сузани Далиповић и Параскеви Спасојевић још једном желим рећи да ми је драго што сам била њихов разредни старешина и са мојом љубављу крените и освојите живот.

Драга моја насмејана девојчице

Велико је задовољство у свом разреду имати ђака генерације. То задовољство се не може поредити са осећањима која гајим према Магдалени Пајић. Она је пример идеалног ђака. Тиха, умиљата, вредна, лепа, а изнад свега успешна у свакој активности коју започне. Драга моја девојчице, остани тако мила, амбициозна, предана послу, љубави и другарима. Желим ти да рашириш своја крила, винеш се високо и оствариш своје снове. Љубав која исијава из твојих очију представља велико богатство са којим можеш бити срећна у животу. Само храбро крени напред у живот, поносим се тобом.

Горанка Дамјановић

*Магдалена Пајић
ученик генерације*

Када се окренем иза себе...

Када се окренем иза себе видим своју школу као најлепши период живота. Ту сам провела најлепше тренутке, најлепша путовања и заједничка дружења. Сећам се када сам први пут закорачила у школско двориште, била сам уплашена. Све је за мене било ново и непознато. Када сам први пут села у школску клупу мислила сам да се никад нећу уклопити. Али, то се брзо променило. Како су дани пролазили све више сам се осећала делом ове школе, делом ове велике породице. У школи сам упознала своје најбоље пријатеље.

Једва сам чекала да поново дођем у школу да будем са својим пријатељима, да заједно учимо, дружимо се и проводимо заједно време. Многобројна путовања на која смо ишли са школом помогла су ми да проширим своје видике, да упознам нове људе и стекнем нова искуства. Ту сам упознала шта значи примати и давати неограничену пажњу и љубав према другим људима. И данас кад завршавам један период свога живота, тужна сам јер се растајем од својих професора, наставника, васпитача и пријатеља, али и срећна јер крећем у свет носећи са собом најлепше тренутке који ће заувек остати у моме сећању.

Магдалена Пајић III/4 С.Ш.

Прославили смо велику матуру

Домаћин матурантима оштећеног слуха из Србије била је школа у Јагодини. Двадесет девети мај остаће у нашим срцима. Памтићемо путовање, доживљаје, припреме и прославу, као и срећу коју смо сви осећали. Било је узбудљиво, лепо и свечано.

Овако је почело...

Видели смо атракције по којима је позната Јагодина: Аква парк, Зоо врт и Музеј воштаних фигура.

Дотерани и спремни за провод...

Девојке су плениле лепотом, елеганцијом и шармом, а момци нису заостајали за њима. Наставници су били поносни на своје матуранте.

Матурска ноћ...

Сјајно смо се провели. Играли смо, дружили се и веселили. Радовали смо се са нашом Параскевом која је проглашена за краљицу матуре.

Горанка Дамњановић

Знамо, унемо, можемо...

Ученици средње школе - графичари и текстилци осмислили су и израдили ове лепе и корисне производе.

Почињемо од идеја, цртежа, скица...

Овако оживљавамо најмаштовитије и најлепше идеје.

Једни без других не можемо

Израда није тако једноставна.

Понекад графичари чекају производ текстилаца или обрнуто.

Важно је да се допуњујемо и да смо своје идеје претворили у стварност. Наравно, ништа од овога не би било могуће без велике подршке наставника.

Редакција

О данима дефектолога Србије

Традиционални семинар "Дани дефектолога Србије" је ове године одржан на Златибору у периоду од 18. до 21. јануара. Тема пленарног дела семинара била је "Компетенције дефектолога (специјалног едукатора и рехабилитатора)". Нас је, наравно, највише интересовао рад сурдолошке секције. У оквиру секције представљено је двадесет и пет стручних радова.

Поносни смо на чињеницу да су аутори девет приказаних радова колеге из наше школе. Колегинице Драгана Стевановић и Мелита Голубовић представиле су се радом "Рехабилитација деце са кохлеарним имплантом у школи "Стефан Дечански". Софија Поповић је изложила рад "Искуства родитеља деце са уграђеним кохлеарним имплантом", а Ива Урдаревић рад "Тест нивоа знања енглеског језика код глувих и наглувих ученика". Сања Петровић приказала је рад "Примена интерактивних наставних средстава у школи

за глуву и наглуву децу", а колегиница Снежана Трифуновић "Поремећај понашања глувих и наглувих ученика у основној школи". Гордана Букарица и Љиљана Ристановић су аутори два рада - "Дете са дисхармоничним развојем у школи за оштећене слухом - наглуве Стефан Дечански" и "Наглуво дете са развојном дисфазом у школи за оштећене слухом Стефан Дечански". Аутор два рада је и наша колегиница Верица Станојевић - "Мотивисаност родитеља да упишу глуву и наглуву децу у школу" и "Ми, у борби против насиља". Сви представљени радови били су веома запажени.

Похађали смо семинаре

У склопу обавезног стручног усавршавања запослени у школи похађали су следеће семинаре:

Деца са посебним потребама у предшколској установи и школи,
Улога покрета у развоју говора,
Превентивно - корективни рад са ученицима ометеним у развоју,
Добра сарадња са родитељима једнако добро деци плус добро нама.
Десет корака - програм превенције болести зависности,
Здрављем до лепоте.

Корачам и слушајам

Двадесет првог маја у нашој школи одржан је Округли сто под називом "Корачам и слушајам II" са темом "Очекивања родитеља и могућности деце са кохлеарним имплантом".

Предавачи су били:

- проф. др Светлана Славнић са темом "Могућности деце са кохлеарним имплантом са конгениталним и стеченим оштећењем слуха",
- др Јована Јечменица са темом "Индикације за кохлеарну имплантацију",
- логопед Вера Крунић са темом "Рад са родитељима",
- психолог Олга Веселиновић која је говорила на тему "Психолошки рад са родитељима".

Рад наших колегиница Голубовић и Стевановић о деци са кохлеарним имплантом у нашој школи излагала је Драгана Стевановић

О искуствима родитеља деце са уграђеним кохлеарним имплантом говорила је Соња Поповић.

Међу гостима били су присутни представници Министарства просвете, уважене колеге из установа које се баве истом проблематиком, као и родитељи наших ученика.

Својом дискусијом, након предавања, учесници су активно учествовали на округлом столу.

Софија Поповић
Драгана Стевановић
Мелита Голубовић

О овој теми разговарали смо и са Драганом Нешковић, мајком нашег ученика Радомира Мирковића која је са нама поделила своја искуства.

Када сте приметили да Ваше дете има проблем са слухом?

- Већ око прве године, али коначна дијагноза да се ради о тешком оштећењу слуха на оба уха постављена је када је имао две године. Нажалост, у то време је било много теже него сада кад се то може открити још по рођењу.

Како сте се осећали после постављања дијагнозе?

- Врло погођено, као да су ми одузели нешто што нису смели, што се не дира. То је тежак шок, а после шока следи безброј питања која се свде на једно: има ли какве наде да некад буде боље.

Које могућности су предложене за рехабилитацију Вашег детета? Како сте сазнали за могућност уградње кохлеарног импланта?

- Рекли су нам тип и марку слушних апарата које смо купили и започели рехабилитацију. За кохлеарни имплант сам сазнала од терапеута која је имала прилику да види дете које га је уградило у Хановеру. Тада је тек кренула кампања да се почне уграђивати и у нашој земљи.

Када је извршена операција уградње кохлеарног импланта?

- Имплантиран је у шестој години.

Какава је била Ваша сарадња са стручњацима? Да ли сте добили одговоре на питања која су Вас занимала? Да ли сте задовољни сарадњом са професионалцима?

- С обзиром да је мој син имплантиран међу првима, свима нам је било тешко. Сарадња је увек била феноменална и врло сам захвална свима из тог тима који су увек били на располагању и врло пожртвовано

и професионално одрадили све што је било у њиховој моћи тада.

Како је текла рехабилитација Вашег детета?

- Захваљујући школи "Стефан Дечански" која се врло активно укључила од самог почетка. Раде је имао потпуну и квалитетну рехабилитацију, а морам да споменем и Завод за психофизиолошку и говорну патологију, где му је терапеут била госпођа Вера Крунић, која је мени као мајци била незаменљива подршка.

Каква су била Ваша очекивања?

Да ли сте задовољни постигнутим резултатима?

- Па сада након шест година, могу да кажем да сам презадовољна. Моја очекивања су била прилично реална. Увек сам желела да знам све и тражила одговоре на сва питања и дилеме како бих имала праву слику шта могу да очекујем. Прве две године су биле и најтеже. Много труда и рада, много резултата, а самим тим и ерупције емоција. Затим, застој у резултатима, па онда стрепња. Када се формирају гласови говор се само дограђује.

Шта мислите о кохлеарном импланту?

Да ли имате адекватну подршку за одржавање апарата?

- Кохлеарни имплант је без дилеме једино адекватно решење за тежа оштећења слуха. Што се тиче одржавања апарата, нажалост најближи сервис је у Хановеру, а ми носимо све трошкове одржавања и поправке. То може да буде велики проблем стога што је скупо, а и дуго траје.

Који су начини на које Ваше дете комуницира са околином?

Како се сналази у окружењу људи који чују?

- Што се тиче комуникације у школи доста користи гестовни језик са другом децом, јер им је тако лакше. У чујућој средини комуницира, наравно, вербално јер он зна да прича и разуме друге, мада мало теже разуме одрасле него децу.

Шта мислите о могућностима за даље школовање Вашег детета по завршетку основне школе?

- Већ сада је јасно да ће моћи у редовну средњу школу, а коју ће да изабере зависи од њега самог. Мислим да има потенцијала и за факултетско образовање, али једно је сигурно, без кохлеарног импланта он би био једно сасвим другачије дете са мање могућности и изгледа у животу.

Ива Урдаревић

Превенција злоупотребе дувана, алкохола и дроге

У нашој школи је у марту месецу одржан семинар "Десет корака - програм превенције болести зависности".

Велики број наставника који су похађали семинар говори о значају који придајемо овој теми и нашем интересовању за овај проблем. Семинар је испунио наша очекивања: добро је организован, добили смо задовољавајућа теоријска и практична знања и одговарајућу литературу, било нам је интересно.

Као што је речено на семинару: "Досадашње искуство је показало да су превентивни програми базирани искључиво на ширењу информација о психоактивним супстанцама ПАС (дуван, алкохол, дрога) и њиховом штетном утицају неефикасни. Савремени програми обавезно укључују развој и унапређивање социјалних вештина, препознавање емоција, и развој активности које унапређују квалитет живота, тражење смисла и дефинисање циљева којима ће особа тежити".

Наш будући рад са ученицима ће се базирати на овоме. На семинару смо добили информације о истраживању о злоупотреби ПАС у Србији 2005. године. У децембру исте године је у нашој школи у сарадњи са Домом здравља "Савски венац" спроведена анкета на ову тему, а поновљена је у априлу ове године. Оба пута је рађено са ученицима осмих разреда.

Резултати оба испитивања су слични и показују да ученици осмих разреда наше школе не конзумирају ПАС. Исто тако анкета је показала да се наши ученици крећу у срединама које им не нуде ПАС (школа, породица, друштво) и у којима добијају информације о штетности ових супстанци.

Мада су информисани о свим ПАС наши ученици најмање знају о штетности дрога. Такође, било им је тешко да наведу успешне начине борбе против пушења, алкохола и дроге.

Добијени резултати указују на задовољавајућу ситуацију у нашој школи везано за проблем ПАС, али исто тако остављају и простора за наш даљи рад са ученицима.

Шта је турбекулоза?

Турбекулоза је заразна болест коју изазива бацил турбекулозе. Преноси се путем ваздуха. Када особа која има турбекулозу кашље, кија, смеје се или говори, бацили турбекулозе се капљицама распршују у ваздух.

Када сумњамо на турбекулозу?

- Ако кашљеш дуже од четири недеље,
- ако си стално уморан,
- ако се знојиш ноћу,
- слабо једеш,
- мршавиш,
- искашљаваш крв.

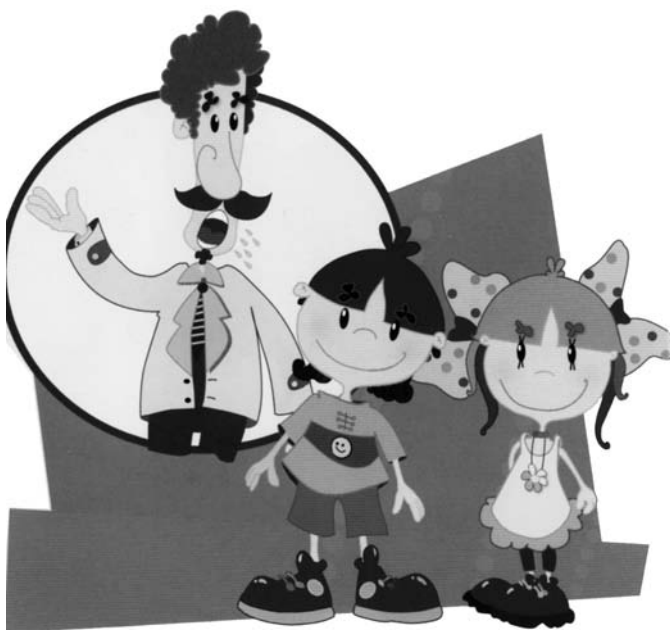
Како треба да се заштитимо?

- Приликом кашљања обавезно ставити марамицу
- често проветравати просторије у којима живимо
- хранити се здраво
- довољно спавати
- бавити се спортом и рекреацијом
- не треба пушити и користити алкохол.

Ако посумњамо да имамо турбекулозу треба одмах да се јавимо свом лекару за помоћ. Турбекулоза је излечива.

Горица Живановић

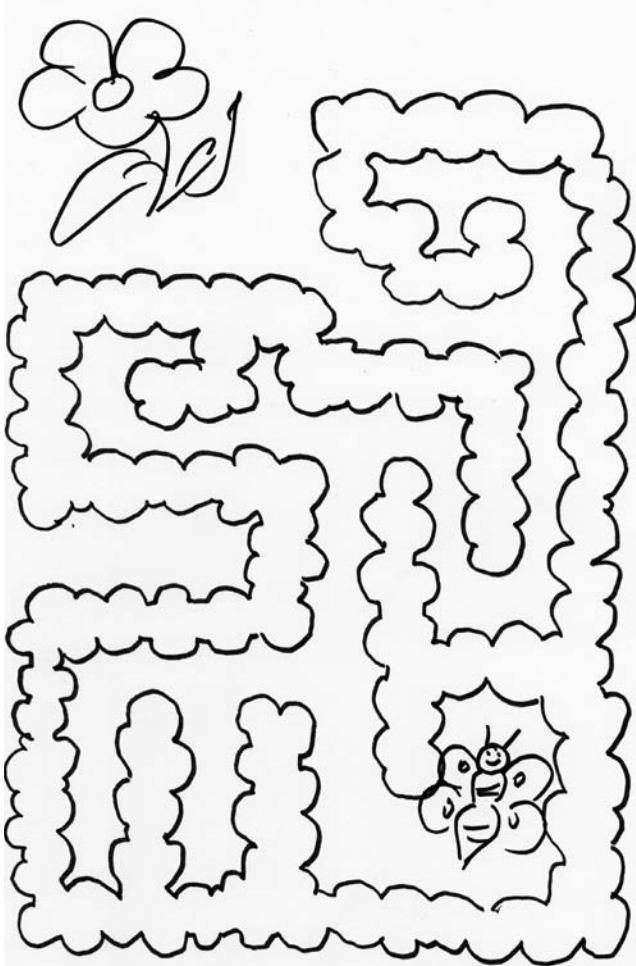

Квиз

1. Колико ногу има патка?
а) две
б) четири
в) три
2. Шта добијамо од овце?
а) јаја
б) млеко
в) вуну
3. Како се оглашава мачка?
а) лаје
б) мјауче
в) блеји
4. Како се назива младунче од краве?
а) јаре
б) теле
в) ждребе
5. Чиме је прекривено тело гуске
а) перјем
б) вуном
в) крљуштима
6. Која животиња припада групи "дивљих животиња"?
а) кокошка
б) крава
в) вук

Лавиринт

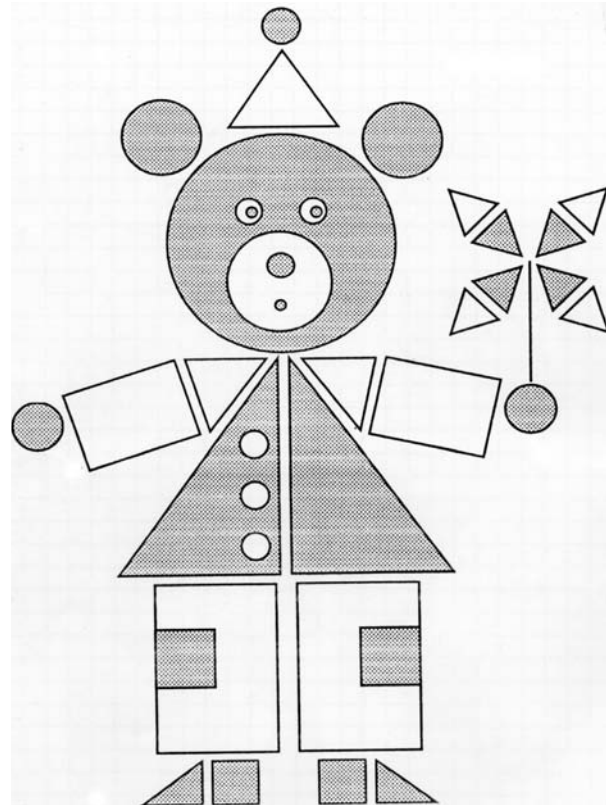
Помози лептиру да дође до цвета

Решење: 1. а 2. в 3. б 4. в 5. а 6. в

Бојанка

Обој браон бојом све што је у облику круга, жутом у облику троугла, плавом у облику правоугаоника, зеленом у облику квадрата

Каличанин Љиљана
Каличанин Биљана

Карл Фридрих Гаус

(1777 - 1855)

Карл Фридрих Гаус рођен је 30. априла 1777. године у немачком градићу Брауншвајгу. Још од најраније младости показивао је изванредан талент за математику и технику.

Поседовао је ретку способност за интензивну и дугу концентрацију која је као резултат имала велика и значајна открића на пољу математике, физике и астрономије.

У својој докторској дисертацији Гаус је доказао тзв. "основну теорему алгебре", која је омогућила да се изведе доказ да свака једначина n -степенa има n -решења.

У свом делу "Аритметичка истраживања" доказао је да се у круг може уписати правилан n -троугао, ако је $n=2^{2^k}+1$, где је $k=1, 2, 3, \dots$, а уз то рецимо да је сам Гаус дао решење за конструкцију правилног седамнаестоугла.

Осим математике, Гаус је изразити допринос дао и на пољу технике где је са Вилхемом Вебером изумео електромагнетни телеграф, а такође је и оснивач апсолутног система мера у физици где је јединица магнетне индукције по њему добила име Гаус.

Гаусово дело одликује се изразитом математичком строгошћу, која одликује само дела врхунских математичара свих времена - Архимед, Њутн Гаус. Гаус је математику сматрао краљицом свих наука, а теорију бројева краљицом математике.

Умро је 23. фебруара 1855. године у седамдесет осмој години.

Анегдота о Гаусу

Гаус се још као дете истицао својом оштроумношћу. Постоји анегдота да је он једном приликом веома изненадио свог учитеља. Наиме, учитељ је задао ученицима да саберу све природне бројеве од 1 до 100, али само што је учитељ сео и почео да пише, деветогодишњи Гаус се јавио и обавестио учитеља да је већ завршио задатак.

- Како? - зачудио се учитељ.

- Врло лако. Груписао сам све бројеве од 1 до 100 у 50 парова: у првом пару су бројеви 1 и 100, у другом 2 и 99, у трећем 3 и 98, итд. до педесетог пара у коме су бројеви 50 и 51. Збир бројева у сваком пару износи 101, па збир свих бројева од 1 до 100 износи $101 \times 50 = 5050$.

Некадашња новчаница од десет немачких марака на којој је приказан Гаус и његова чувена крива расподеле

Задаци за размишљање

1. Када су Петра питали колико има година његов отац, он је одговорио овако:

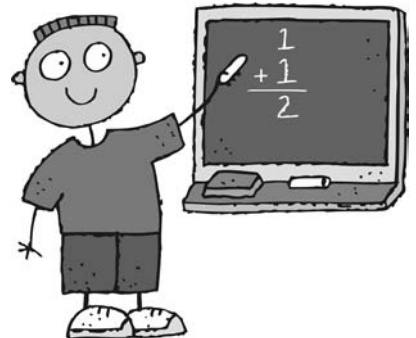
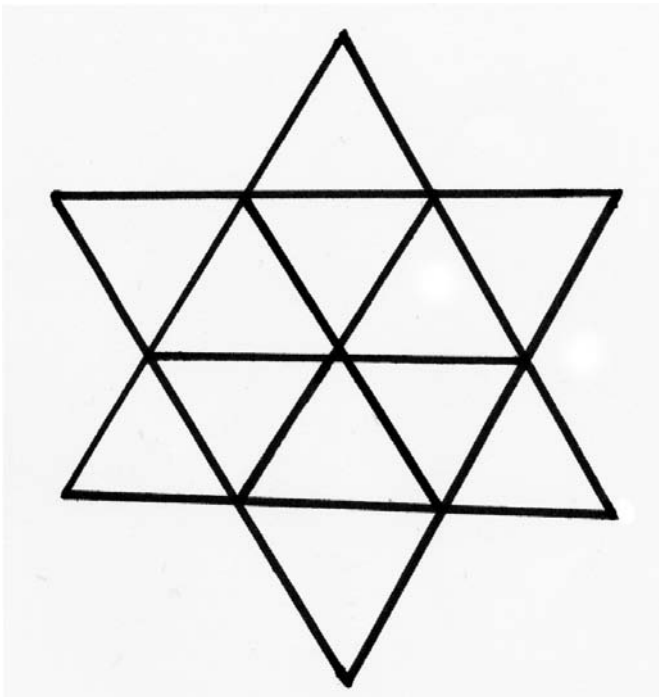
- Ја сам трипут млађи од тате, али сам зато трипут старији од сестре Маре.

У то време дошла је Мара и рекла:

- Тата и ја имамо укупно пола стотине година. То ми је рекао мало пре тата.

Колико је година Петровом оцу?

2. Колико има троуглова на слици?

3. Колико се добије ако се саберу следећи бројеви:

1) Највећи троцифрени и најмањи једноцифрени.

2) Најмањи двоцифрени, најмањи троцифрени и најмањи четвороцифрени.

Решење: 1. Мара, x Петар, $3x$ Петров отац, $3 \times 3x = 9x$ Резултат: $x + 9x = 100/2$ $10x = 50$ $x = 50/10$ $x = 5$
 2. 12 малих, 6 који се састоји од 4 мала троугла и 2 која се састоје од 9 малих троуглова.
 3. 1) $999 + 1 = 1000$ 2) $10 + 100 + 1000 = 1110$

Хемија која се види

Томислав, асистент Хемијског факултета и његов помоћник су извођењем интересантних огледа приказали нашим ученицима хемију на други начин. Видели смо: хемијски семафор, хемијски вулкан, водени упаљач, магичну плаву боцу, како сумпор гори, како фосфор гори, незапаљив новац, муње у боци и слоновску пасту за зубе.

Хемијски семафор - У базни раствор глукозе додата је једна супстанца која има различите боје. Када је у раствору пуно кисеоника боја је зелена, а како се кисеоник троши (оксидација глукозе) боја се мења преко црвене до жуте. Мућкањем раствара се нова количина кисеоника и раствор опет постаје зелен.

Хемијски вулкан - Наранџасту супстанцу (амонијум дихромат) смо запалили при чему се прави купа и куља лава од насталог хром триоксида. Ово је у ствари термичко разлагање амонијум дихромата при чему се добијају хром триоксид, азот и вода.

Незапаљив новац - У смесу алкохола и воде уроњена је новчаница. Када је запалимо алкохол гори, а вода хлади папир, тако да новчаница остаје неоштећна.

Муње у боци - У епрувету напуњену сумпорном киселином и етанолом додајемо љубичасто оксидационо средство при чему се оно прво разлаже, а ослобођени кисеоник изазива спонтану оксидацију етанола и паљење, што се види као бљескови ватре односно муњице.

Ученици су са пажњом и интересовањем посматрали огледе, а за неке је то било чудо.

Олгица Славковић

„ПРВИ ПУТ ПОСМАТРАМ ЧУДО“

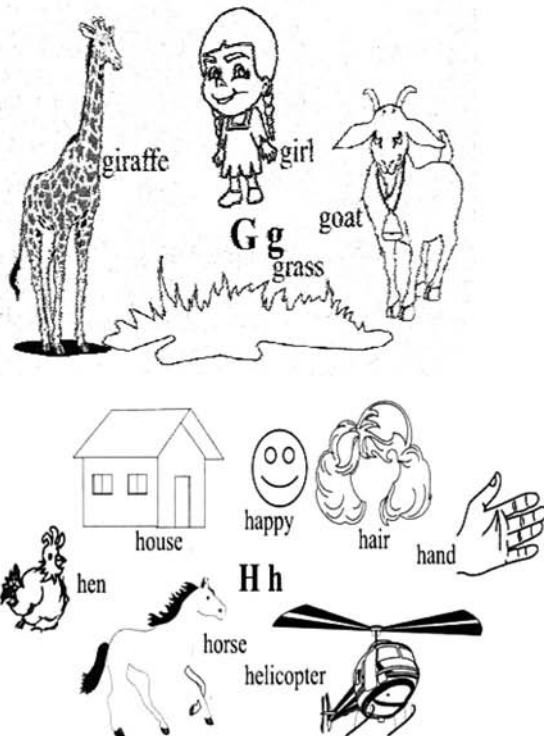
У уторак, четрнаестог априла је дошао у нашу школу један хемичар са факултета. Он је свим ђацима показивао и објашњавао да су неки елементи опасни. То је могао да нам покаже само онај ко је о томе учио и који тачно зна шта треба да уради. Мени је било интересантно како је направио вулкан који је горео. Занимљив је био оглед у коме базни раствор глукозе мућкањем мења боје као семафор: црвена, жута и зелена. То се и зове хемијски семафор. Било је то први пут да посматрам тако нешто. Једва чекам да и ја нешто слично научим јер волим хемију. Хемија ми је омиљени предмет. Била сам пуна емоција када сам посматрала како хемичар ради са опасним елементима. Научила сам како се треба чувати и шта треба радити са њима.

Делфина Феризовић II/3 С.Ш.

Учимо енглески

My little dictionary (Мој мали речник)

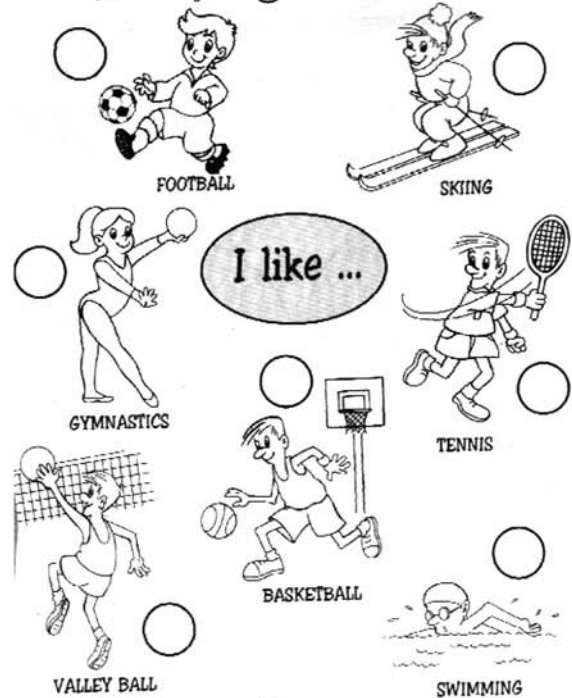
Colour and learn the words (Обоји и научи речи)

SPORTS

(sport = спорт)

Draw a smiley mark ☺ beside the sport you like.

*Нацртај смајлија ☺ поред спорта који волиш.

Put these sports into groups. Some sports go into more than one group.
(Стави спортове у групе. Неки спортови могу бити у више група.)

football	diving	golf	windsurfing	horse riding	ice skating	hockey	tennis

These sports need a ball.

football

These sports need a racquet.

These sports need water.

These sports need special boots.

_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____

Add more sports to each group. (Додај још неки спорт у сваку групу)

Постанак земље

Да ли мислите да је наша планета Земља одувек изгледала као данас? Астрономи верују да је Земља почела да се формира пре око 4,6 милијарди година.

Прочитајте добро, објашњења о настанку Земље кроз дуг период од 4,6 милијарди година.

1.

2.

3.

4.

5.

1. Облак ужарене прашине и гасова кружио је око новоствореног Сунца. Пошто су се честице прашине сударале, груписале су се у грумење.

2. Сила гравитације привлачи све више грудви које на крају прерастају у лопту која се врти. Тешки елементи, као што је гвожђе, тону у унутрашњост.

3. Лакши метали и стене испливавају на површину а ужарена Земља се хлади довољно да се на њој може формирати тврда кора.

4. Гасови се ослобађају из Земље и граде облаке из којих пада киша стварајући океане који садрже биљке произвођаче кисеоника.

5. Првобитна јединствена копнена маса на површини Земље сада је разломљена на седам делова, познатих као континенти.

Подвуците речи и реченице које не разумете и тражите од наставника географије да вам објасни.

Много је важно да знамо како је Земља настала, али исто тако и како да је очувамо!

Борислава Пешић

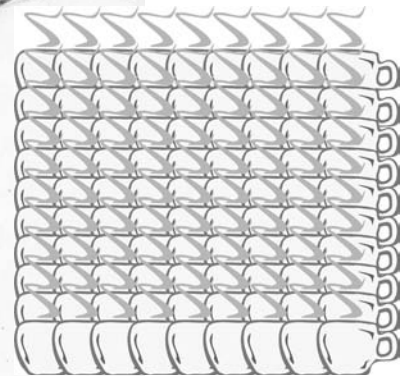
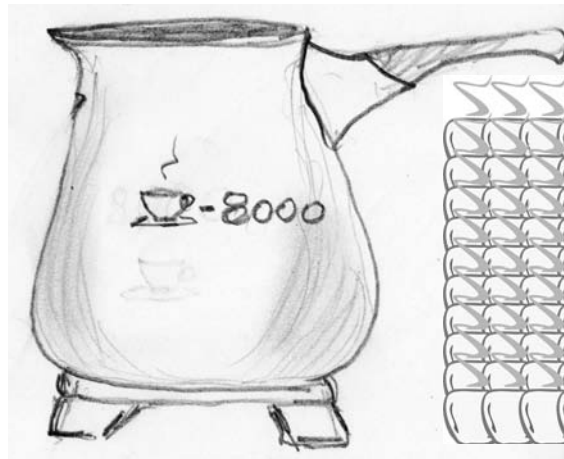
Занимљивости из света

Највиши човек на свету је Леонид Стадник. Висок је 2,5 метара, а има ногу за број 60 (ветеринарски хирург) - април 2004. године.

Највећи сунцокрет до сада био је висок 5,25 метара.

Највећа џезва за кафу је из Босне. Висока је 1,7 метара, тешка 40 килограма. Капацитет је 8.000 шољица кафе. Послужени су туристи и становници Мостара - август 2004. године.

Највећи обим струка од 302 цм имао је Американац Валтер Хадсон. Тежак је 545 кг.

Најстарији возач аутомобила је Фред Хале из Америке који је возио у 108 години.

44 Радови ученика

Мој омиљени хоби

Идем у први разред средње школе - смер техничар графичке припреме. Ово занимање сам одабрала због велике љубави према цртању које је мој хоби.

Већ осам месеци идем на часове цртања, јер желим да будем боља. Сликарка код које идем зове се Славенка Ковачевић. Код ње долази много деце. Они су чујући и лепо су ме прихватили. Имам нову другарицу која се зове Јелена. Помаже ми да разумем Славенку и да лепо цртам. Желела бих да се упишем на Академију и да будем успешна. Моја наставница и родитељи ме подржавају. Насликаћу портрет моје маме. Биће то мој поклон њој. Мојој наставници ћу поклонити једну слику.

Сандра Манојловић I/5 С.Ш.

Сандра Манојловић I/5 С.Ш.

Пролеће у мени

Као што се у пролеће природа буди, све расте, цвета, олистава и буја, тако у мени пролеће буди лепа осећања. Радосна сам. Волим да се смејем, шалим и причам. У пролеће волим да сам често напољу и уживам у лепом времену и природи. Волим бехар, миришљаво цвеће и зеленило дрвећа. У пролеће се често заљубљујемо, проналазимо своје симпатије. Због свега овога највише волим годишње доба пролеће.

Сузана Симић VII/2

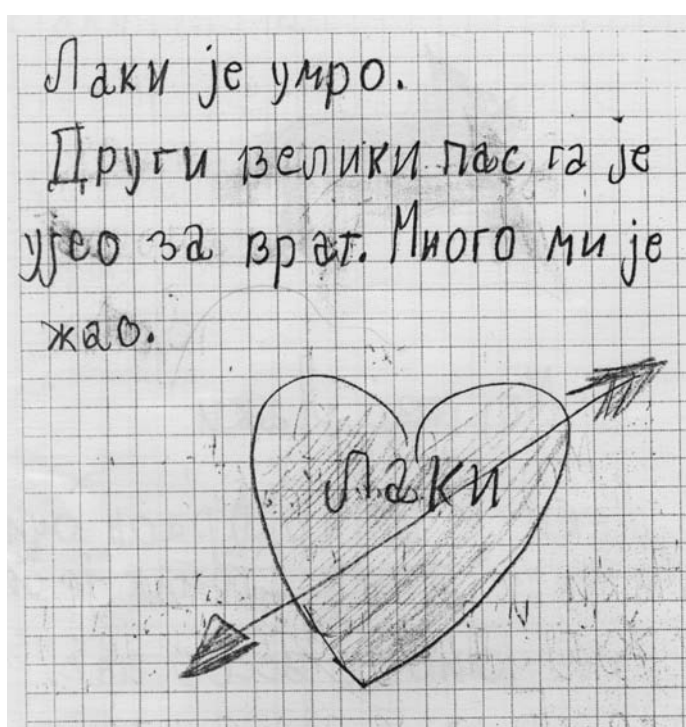
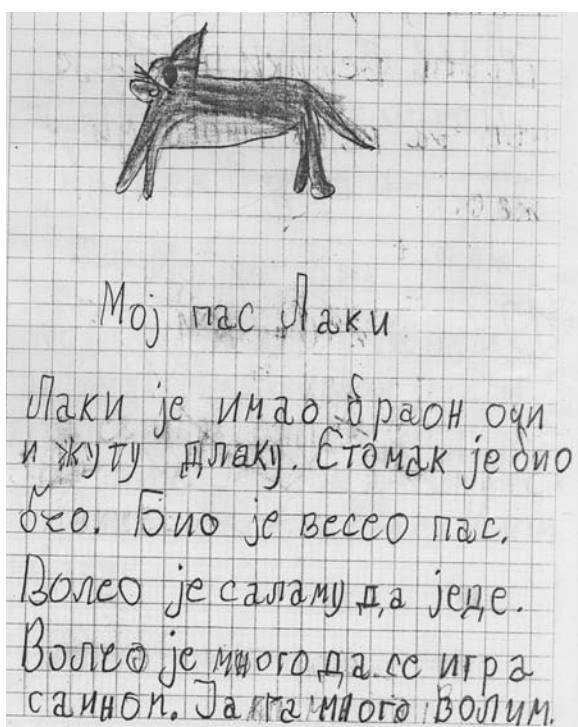

Мој пролећни цвет

Дошло је пролеће. Време је лепо и топло. Ваздух је чист и мирише на процветало дрвеће. Баште и ливаде су пуне цвећа. Ја највише волим лале, а посебно када су црвене боје. Цвеће је веома лепо. Висибабе, љубичице, зумбули, нарциси нас подсећају да се природа буди.

Моја другарица Драгиња и ја уживамо у пролећним шетњама. Разговарамо и уживамо у београдским баштама и парковима. Ту има дивног цвећа. Тада разговарамо о новим љубавима. Планирамо нова дружења и симпатије. Много волим пролеће. Тада су сви расположени, весели и заљубљени.

Зорица Симић VII/2

Теодора Баљак III/1

Априлски распуст

Свој распуст сам провео код куће. Болео ме је зуб. Два дана сам лежао и пио лекове. Ишао сам на фудбал са Марком и друговима. Возио сам се на мотору. Гледао сам филмове и вежбао писање и математику. Мало сам читао. Славио сам Васкрс. За Васкрс мама је фарбала јаја. То је био мој распуст.

Милош Илић V/1

Пролеће

Пролеће је стигло 21. марта. Дани су топлији и дужи. Деца се радују пролећу. Играју се напољу, шетају и возе бицикл. Ласте и роде су се вратиле са југа. Оне сада праве гнезда. Ту ће бити јаја, а после ће се излећи птичице. У пролеће је процветало цвеће: висibaba, кукурек, љубичица, лала, зумбул и јагорчевина. Дрвеће је олистало и цвета. Трава расте и све се зелени. Пролеће је лепо годишње доба и ја уживам у њему.

Лаура Старчевић V/1

Анђела Павловић I/5 С.Ш.

Хелена Грујоски V/1

Ана Влашић II/1

Наша тродневна екскурзија

Петог априла кренули смо на нашу матурску екскурзију. Екскурзија је трајала три дана. Ишли смо мини аутобусом и били смо срећни. У аутобусу смо се смејали, причали и спавали. Мало смо стали да се одморимо и отишли смо до манастира Благовештење. У том манастиру смо видели пуно икона. На поклон смо добили огрлице са крстићима и слике тог манастира. Наставили смо даље. Дошли смо до села – Сирогојно и ту смо сазнали како су људи на селу пре живели. Ту смо се играли, смејали, сликали и купили нешто за успомену. Стигли смо до Златибора и одмах отишли у

своје апартмане да распремимо ствари.

Првог дана, после доручка ишли смо до центра Златибора, да се шетамо и купимо нешто. Вратили смо се и одмах изашли да се играмо. Другог дана, после ручка, мало смо се играли на игралишту. Играли смо: "нека, пуца, нека пуца", "између две ватре", одбојку и фудбал. Вратили смо се у своје собе и гледали телевизију. Мало смо причали и одмарали се. Увече, када смо се вратили са вечере, направили смо журку. Плесали смо, имитирали једни друге и шалили се. Заспали смо касно у ноћ. То вече је било много лепше од претходног. Следећег дана смо ишли у Дрвенград где смо разгледали лепе куће, куповали сувенире и гледали филм. Сутрадан ујутуру смо спремили ствари и после доручка смо седели напољу, љуљали се и шалили. После ручка смо кренули за Београд. Били смо тужни, али срећни. Вратили смо се око 19 часова. Испред школе су нас чекали наши родитељи. Отишли смо кући. Мени је било лепо на Златибору и волела бих да смо дуже били тамо.

Сања Николић VIII/2

Моји градови

Ја сам Анђела Павловић. Рођена сам у Крушевцу. Своје безбрижно и срећно детињство у родном Крушевцу, морала сам прекинути пре десет година када смо се доселили у Београд. Имала сам шест година. Морала сам да се упишем у школу за оштећене слухом.

Долазак из Крушевца у Београд је изгледао страшан за малу девојчицу, али временом сам заволела Београд и нашла другаре као да сам рођена у њему.

Прво моје упознавање са Београдом били су Калемегдан, зоолошки врт, солитери, широке улице, трамваји и све што има један главни град.

Време је пролазило, упознавала сам људе, улице, продавнице и све знаменитости града. На мене су највећи утисак оставили Калемегдан, Ада на коју идем на купање и у шетњу и Кнез Михаилова улица где можеш да видиш срећна и насмејана лица овог града.

Како пролазе године све више се осећам Београђанком, али никада нећу заборавити ни мој родни град Крушевац.

Анђела Павловић III/5 С.Ш.

Београд је мој град

Београд је главни и највећи град Србије који лежи на ушћу двеју река – Саве и Дунава. Он је такође и град мог рођења, детињства и младости.

Одувек је био мета разних освајача и зато је Београд пун историјских споменика. Мени је најдражи Калемегдан са веома старом тврђавом и великим зеленим површинама где Београђани уживају у шетњама. У центру града се налазе многобројне продавнице, ресторани, музеји, позоришта, биоскопи. Такође у Београду су смештени универзитети, спортски објекти и мој омиљени стадион "Маракана", фудбалског клуба Црвена Звезда.

Зими Београд више није бео град. Тада је све сиво и суморно, прекривено прљавим снегом. Са првим пролећним сунцем све изгледа много лепше и веселије. Ипак ми је најлепше лето у Београду. Тада смо на летњем распусту и често одлазимо на чувено "београдско море" - Аду Циганлију. То је велико Савско језеро, са плажама, спортским теренима, кафићима, зеленилом где је лети право уживање. Иако је Београд мој град и волим га највише, понекад пожелим да одем негде где је мир и тишина, јер је ипак он велеград у коме живи пуно људи.

Марко Чугуровић I/5 С.Ш.

Мој омиљени спортиста

Од свих спортиста, ја се највише дивим Новаку Ђоковићу, тенисеру.

Волим да га гледам када игра, зато што је борбен, брз и воли да побеђује. Волим га зато што је из Србије и представља нашу земљу. Дивим му се зато што је све постигао сам, својим великим радом. Успео је да победи најбоље светске играче: Федерера, Надала... Надам се да ће ускоро бити број један у свету. Иако је зарадио много пара остао је скроман и спреман да помогне онима којима је потребно.

Зато је он личност којој се дивим и желим му све најбоље у животу.

Милан Суботић II/3 С.Ш.

Личност којој се дивим

Требало ми је времена да одлучим о коме да пишем. Ипак сам схватио да је мој отац особа којој се највише дивим.

Мој отац има педесет две године. Има дугу косу, браон очи и бркове пожутеле од дувана. Он продаје опрему за риболов. Ја волим да се шалим са оцем. Понекад и претерам са шалама, а он се наљути. Он воли да људима испуњава жеље. Често ме води на пецање, у лов на фазане, зечеве и дивље патке. Научио сам да возим ауто захваљујући њему. Мој отац је миран, никада се не нервира, није груб и никада није досадан. Када нисам добар, он ме грди, али никада ме не туче. Он је веома добар човек. У нашој породици су добри односи захваљујући глави породице, а глава породице је мој отац. Мој отац има слабо срце и зато се бринемо за њега.

Увек ћу га волети и бити му захвалан зато што ме је свему научио и зато што ме је васпитао. Ја бих волео да се исто понашам према својој деци и да ме воле као што ја волим свога оца. Мој отац је за мене најбољи човек на свету. Ја му се дивим и увек ћу му се дивити.

Милош Пантић I/3 С.Ш.

Желим да постанем кројачица

Учим за шивача текстила, а желела бих да постанем кројачица. Ове године сам пуно тога научила. Наставница ми је показала како се узимају мере, кроји и како се поправља када нешто није у реду. Узела сам себи мере и написала их на папиру. У часопису "Бурда" нашла сам сукњу коју ћу први пут сашити. После сам шнит ставила на папир и нацртала, а затим и на платно. На тексасу сам кројила шнит, а затим сам мало вежбала како се шије рајсфершлус. Успешно сам себи сашила сукњу са џеповима.

Много сам радосна што сам себи сашила сукњу, а једну сам сашила и мами. На пракси ћу научити да шијем и друге ствари: хаљине, панталоне, одела и модерне јакне.

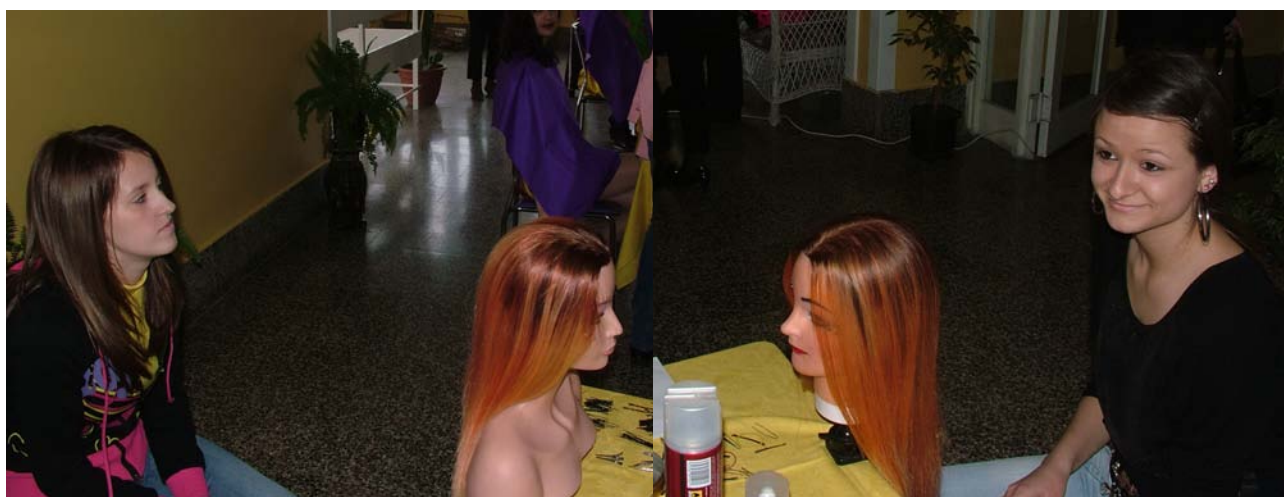
Феризовић Делфина II/3 С.Ш.

Мој поглед у будућност

Зовем се Магдалена Пајић и имам осамнаест година. Живим у Београду са породицом коју чине мама, тата и брат Борис. Он је велики мангуп, али га ја ипак волим највише. Идем у школу „Стефан Дечански“ у Београду. Изабрала сам образовни профил женски фризер и ове године сам матурант. Завршавам школу.

Надам се да ћу после завршеног школовања наћи посао и постати добар фризер, а за 5-10 година већ бити и добар мајстор. Желим да живим у Београду где живи моја породица и сви моји пријатељи. Надам се да ћу и ја имати своју породицу, мужа и децу. Желим у будућности да имам лепу, малу кућу са двориштем и пуно цвећа. У тој кући бих хтела да имам и фризерски салон. Украсила бих га сликама фризура, пехарима и дипломама које сам добила на досадашњим такмичењима. Ту бих радила са мојим пријатељима и посебно бих помагала младим фризерима да науче посао. Желела бих да моји родитељи дуго живе јер ми много помажу. Када завршим школу надам се да ћу се и даље виђати са школским друговима и наставницама. Моја будућност ће сигурно бити лепа јер ћу се много трудити да буде тако.

Магдалена Пајић III/4 С.Ш.

Моји планови и жеље

Зовем се Параскева Спасојевић. Имам 17 година. Живим у Зворнику са родитељима. Идем у средњу школу – образовни профил женски фризер.

Волела бих да радим као фризер. Желела бих да имам своју породицу. Желела бих да имам дечака и девојчицу и да живим са породицом у Београду. Волела бих да имам велику кућу. Свако дете би имало своју собу са много играчака. Волела бих да имам и велико двориште са базеном. Простор у коме бих радила биће близу куће (фризерски и козметички салон). Имаће део за фризирање и део за козметику. Жене и девојке би долазиле да се дотерају и масирају. Волела бих да са мном раде и моје другарице. Мама и тата ће бити пензионери и уживаће. Чуваће моју децу док ја радим. Желим да моја будућност буде лепша него садашњост. Волела бих да имам довољно пара за своју породицу. Желим да будемо сви здрави и да живимо лепо.

Параскева Спасојевић III/4 С.Ш.

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година V, број 13
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: decanski@infosky.net

Издавач:

Школа за општећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Уредници:

Мирјана Бојанић
Весна Сибиновић-Миленковић
Ива Урдаревић

Коректура:

Драгана Стевановић

Техничка припрема:

Мирјана Бојанић и ученици I/5, II/3, III/5 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 9.06.2009. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

